

[Moses Olsen.]

ren det spørgsmål, om han har været bekendt med den nye situation for Grønland, som disse nye særrettigheder åbner, og om han forud for markedsministerens fremlægelse af forhandlingsresultatet har indhentet landsrådets indforståelse med den nye situation.

Da man i Grønland og her i Danmark havde en folkeafstemning om 18 års valgret, var der flertal for 18 års valgret i Grønland, men ikke i Danmark, hvorved det hele faldt sammen. Derfor kan man ikke udelukke, at afstemningsresultatet i Grønland kan være anderledes end i Danmark, at udfaldet kan blive et andet. Derfor vil jeg spørge, om der er umiddelbar basis for separat folkeafstemning i Grønland, og hvis det ikke er tilfældet, om det er muligt at skabe sådanne forudsætninger, hvis der skulle fremsættes ønsker herom fra grønlandsk side.

De rettigheder for danske og færøske fiskere, der nu er forelagt, har efter min opfattelse skabt en helt ny situation for Grønland, en situation, som landsrådet må tage op til overvejelse, før vi fra Grønlands side kan tage stilling til tilslutning eller ikke tilslutning til EF.

Jeg synes, det er en tilsidesættelse af landsrådet at indføje sådanne bestemmelser, uden at man har underrettet landsrådet om denne situation.

På denne baggrund vil jeg undlade at stemme ved dagsordensafstemningen i dag.

Johan Nielsen: Det er mig en glæde at kunne meddele de trætte medlemmer af dette høje ting, at jeg kun skal lægge beslag på et par minutter af deres kostbare tid for at motivere min stilling.

Både den forrige regering og den nuværende regering har tilkendegivet, at Færøerne selv skal tage stilling til, hvad der skal ske med hensyn til Færøerne og EEC. Hertil kommer, at vi ved forhandlingerne i Bruxelles har fået et så gunstigt udgangspunkt, at jeg i dag føler mig som patienten, der troede, at han var dødsdømt, men som har fået at vide, at der stadig væk er håb for liv lidt endnu.

Vi får nemlig et tidsrum på 3 år, hvor vi kan nyde medlemskab, og så kan vi afgøre, om vi vil blive medlemmer eller ikke. Det er jo noget helt andet end det, som vi står over

for i dag. I dag ved vi jo ikke, hvad følgerne vil blive. Derfor er man nødt til at citere den ene lærde mand, som siger for, og den anden lærde mand, som siger imod. Jeg er ganske afslappet, for om 3 år vil vi på Færøerne vide det, og da det er os fra Færøerne, der skal tage afgørelsen, undlader jeg at stemme her i dag.

Westergaard Andersen: En lang række modstandere har i debatten her begrundet deres holdning i spørgsmålet væsentligst med politiske motiver. Jeg vil gerne indledningsvis sige, at for mig er den afgørende grund til at ville stemme for dagsordenen og anbefale Danmarks tilslutning til fællesmarkedet politisk.

Jeg vil gerne allerførst gøre den bemærkning, at efter min opfattelse er det ganske begrænset, hvilke paralleller man kan trække mellem NATO og EF, af den enkle grund, at NATO behandler afgrænsede områder, medens det, vi nu forhandler om her, drejer sig om egentlige, alment omfattende politiske organer. Derfor bliver en række af disse paralleller skæve.

Modstanderne, der har været her på talerstolen i dag, har nævnt en række store spørgsmål, om hvilke de har givet udtryk for skepsis eller direkte sagt, at de kan ikke løses inden for en europæisk ramme. Det har været eksempler som f. eks. de multinationale koncerner, der i parentes bemærket allerede nu ejer $\frac{1}{3}$ af Danmarks erhvervsliv. Det har været spørgsmålet om den nye generations store sociale opgave: udligningen mellem rige og fattige på jordkloden. Det har været spørgsmålet om sikring af det nordiske demokratis traditioner.

Jeg er enig med dem, der har deltaget i debatten, om, et dette er store og afgørende spørgsmål for den næste generation. Jeg kunne føje et par stykker til, spørgsmålet om krig og fred i Europa, spørgsmålet om forurening. Jeg er også enig med dem, der har talt om, at vi har ingen garanti for, at de løses i den europæiske sammenhæng, og at de løses på den måde, som vi kunne ønske det.

Men jeg er ikke færdig med den problematik, før jeg har rejst spørgsmålet for mig selv og besvaret det: kan så disse store opgaver og ideale principper realiseres i stater af den størrelse, som Danmark har?